

صوری گرایی در علم اقتصاد

Formalism

ریاضیدانان بورباکی (Bourbaki) نیز قائل به تطابق جهان ریاضی و واقعی بودند: «از منظر آگزیوماتیک، ریاضیات همچون منبعی از صورت‌های انتزاعی (ساختارهای ریاضی) بهنظر می‌رسد که بدون آگاهی ما از چیستی جنبه‌های یقینی واقعیت تجربی که خودشان را مطابق با این صورت‌ها درمی‌آورند وجود دارند، گویی نوعی تطابق پیشینی [میان این دو حوزه] وجود داشته است» (Bourbaki, ۱۹۵۰: ۲۳۱).

برداشت بورباکی از رویکرد آگزیوماتیک توسط دبرو با کتاب «نظریه ارزش» وارد علم اقتصاد گردید (Debreu, ۱۹۵۹: ۱۹۵۹) «نظریه ارزش ارائه شده در اینجا از منظر معیارهای دقت علمی مکتب صوری گرایی ریاضی معاصر [مکتب بورباکی] به بحث می‌پردازد». از دیدگاه دبرو یک نظریه آگزیوماتیک (Axiomatic)، به وسیله الگوریتم زیر طراحی می‌شود (Debreu, ۲۰۰۸).

۱. انتخاب مفاهیم اولیه و بازنمایی ریاضی این مفاهیم: ابتدا مفاهیم اولیه انتخاب شده و سپس هریک از این مفاهیم با یک اصطلاح ریاضی بازنمایی می‌شوند. برای مثال، مصرف یک فرد و قیمت کالاهای مصرفی به عنوان دو مفهوم اولیه به وسیله نقطه‌ای در فضای کالایی و نقطه‌ای در فضای قیمتی نشان داده می‌شوند. مجموعه مصرف دسترس پذیر و ترجیحات فرد به ترتیب به وسیله زیرمجموعه‌ای در فضای کالایی و رابطه دوتایی بین عناصر آن زیرمجموعه نشان داده می‌شود.

۲. تصریح فروض: فروض راجع به اصطلاحات ریاضی بازنمایی کننده مفاهیم اولیه بایستی تصریح شوند.

۳. استنتاج نتایج: با اتخاذ روش ریاضی بایستی نتایج از فروض فوق استنتاج شود.

۴. تفسیر اقتصادی: تنها پس از تکمیل مراحل فوق پژوهشگر حق دارد اقدام به ارائه تفسیر اقتصادی از قضایا کند.

بر طبق طرح فوق، یک نظریه آگزیوماتیک دارای صورتی ریاضی است که به صورت کامل مجزای از تفسیر اقتصادی

پارادایم حاکم بر علم اقتصاد متعارف، به تعبیر مارک بلاگ، پارادایم «صوری گرایی» است (Blaug, ۲۰۰۳). این پارادایم به «صورت‌بندی ریاضی» اصطالت می‌دهد. سیطره فرمالیسم و نگرش ریاضی در علم اقتصاد به تبع ماهیت ذاتی علم مدرن بوده است. نگرش ریاضی به عالم مهم‌ترین خصلت علم مدرن است (اباذری، ۱۳۷۵). به کارگیری ریاضیات در اقتصاد به متقدمینی از قبیل کورنو (سال ۱۸۳۸) و مارژینالیست‌هایی از قبیل والراس و جونز بر می‌گردد (دادگر، ۱۳۸۴).

مارژینالیست‌ها زمینه‌ساز گذار از «اقتصاد سیاسی» (کلاسیکی و مارکسی) به «اقتصاد محض» (ریاضی) بودند (Derakhshan, ۲۰۱۷). اما قرائت فرمالیستی و صوری گرایانه از ریاضیات به وسیله فون نویمن و چرارد دبرو در علم اقتصاد گسترش یافت.

دیوید هیلبرت (David Hilbert)، ریاضیدان بزرگ قرن بیستم، معتقد بود هر دانشی و از جمله اقتصاد برای آنکه «علمی» باشد بایستی از روش ریاضی تعیت کند. ریاضیات موتور پیش‌برنده‌ای برای «کشف معرفت علمی» جدید است. صوری گرایی هیلبرت بر این عقیده بنیادین استوار بود که همانگی پیشینی میان جهان ریاضی و جهان واقعی برقرار است و از این‌رو، کشف یک صورت انتزاعی ریاضی امکان تبیین پدیدارهای واقعی گوناگونی را فراهم می‌آورد. برداشت هیلبرتی از صوری گرایی و رویکرد آگزیوماتیک به وسیله شاگردش فون نویمن با مقاله «نظریه رشد» و متعاقب آن کتاب «نظریه بازی» وارد اقتصاد شد. فون نویمن در مقاله «نظریه رشد» برای اولین بار روش‌های توپولوژی جبری را وارد اقتصاد کرد و با تعمیم قضیه نقطه ثابت برای وجود یک مسیر رشد بهینه را در مدل خود اثبات کرد (Von Neumann, ۱۹۳۶).

دروندی اش مورد پژوهش قرار گیرد» (به نقل از: مقدم حیدری، ۱۳۸۷: ۷۲). یعنی در یک سیستم آگزیوماتیک صحبت از مطابقت با واقعیت بی‌معناست و صرفاً سازگاری درونی سیستم موضوعیت دارد. به همین دلیل، راجر بک‌هاوس معتقد است که «بایستی توجه داشت که اثبات وجود تعادل اثبات‌کننده وجود تعادل در جهان واقعی نیست؛ بلکه، صرفاً اثبات‌کننده این است که دسته‌ای از معادلات دارای جواب هستند» (Backhouse, ۲۰۱۰: ۱۰۵). گرچه چنین نظریه‌هایی از قبیل نظریه ارو-دبرو به لحاظ منطقی «سازگارند اما مبنا قرار دادن آن‌ها برای قضاویت در مورد واقعیت محل تأمل و تردید است، به تعبیر کلاور «نظریه ارو-دبرو از لحاظ تجربی تهی و بی‌معنا است و به لحاظ مفهومی بی‌ربط است» (Clower, ۱۹۹۵). بر همین مبنای، برخی از اقتصاددانان کمبrijg از قبیل جون راینسون معتقد بودند که «جهان اقتصاد ریاضی یک چرخش اشتباه بود» (Weintraub, ۲۰۰۲). به همین دلیل، فون‌نویمن هشدار می‌دهد که: «هرچقدر یک رشته علمی ریاضی از منشأ تجربی خود فاصله بگیرد، بهشدت در معرض خطر قرار دارد» (von Neumann, ۱۹۴۷: ۱۹۵).

نقد دیگری که به سیطره فرمالیسم و ریاضی‌سازی علم اقتصاد نوکلاسیکی وارد است، اغراض ایدئولوژک منطقی در آن است. بر این اساس، یکی از دلایل استقبال از ورود و سیطره روزافزون رویکرد آگزیوماتیک به حوزه اقتصاد به رویکرد معرفت‌شناسختی مستتر در آن برمی‌گردد: «حذف ارزش‌ها و اساساً هر نوع متافیزیک از اقتصاد». دبرو اعتقاد داشت که یکی از مزایای رویکرد آگزیوماتیک، «نزدیک شدن به آرمان نظریه‌پردازی فارغ از ایدئولوژی از طریق دقیق و تصریح صورت‌بندی نظریه است» (Debreu, ۲۰۰۸).

اما شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد تمکن به ریاضیات برای منحل کردن مسئله ارزش بود که مارکس پیش کشید و

آن است. اگر تفسیر اقتصادی مفاهیم اولیه کنار گذاشته شود، فروض و نتایج مدل، یعنی ساختار ریاضی محض مدل، همچنان بایستی صادق باشند. به دلیل «جدایی صورت از محتوا» (The divorce of form and content) ارائه تفسیر بدیعی از مفاهیم اولیه ضرورتاً منجر به نظریه جدیدی می‌شود. مثال ناطمنانی نمونه مناسبی از این قابلیت است. در صورت ارائه تفسیر جدیدی از مفهوم کالا، بدون تغییری در صورت‌بندی ریاضی مسئله در حالت اطمینان، نظریه‌ای در باب ناطمنانی خواهیم داشت. از دیدگاه دبرو، از آنجاکه یک مدل صوری از اقتصاد مستلزم روح ریاضی مختص به خویش است، درنتیجه چنین مدلی مشمول فرآیندی مستمر می‌شود که در آن سه هدف زیر محقق می‌شود (Debreu, ۲۰۰۸):

۱. دقت: کنار گذاشتن مفاهیم مبهم توصیفی و ابهام‌زدایی و شفاف‌سازی عبارات و اصطلاحات با استفاده از نمادهای دقیق ریاضی.
۲. عمومیت: کنار گذاشتن فروض زائدی از قبیل مشتق‌پذیری و جایگزینی فرضی که مصادیق کلی‌تری را شامل شود و عمومیت بیشتری دارند.
۳. سادگی: یافتن ساده‌ترین و مستقیم‌ترین راه رسیدن از فروض به نتایج یک قضیه.

نقد صوری‌گرایی علم اقتصاد

یکی از بنیادی‌ترین نقدهای وارد به سیطره فرمالیسم یا صوری‌گرایی در علم اقتصاد متعارف، واقع‌گرایانه بودن آن است (Lawson, ۱۹۹۷). به تعبیر برنیاس، همکار هیلبرت، «سیستم آگزیوماتیک به عنوان یک کل نمی‌تواند بیانی را از یک حقیقت بسازد. سیستم آگزیوماتیک نمی‌تواند چیزی واقعی را بیان کند، بلکه تنها شکل ممکنی از نظامی از روابط را بیان می‌کند که باید از نظر ریاضی مطابق با ویژگی‌های

صوری گرایی در علم اقتصاد

- Hicks, J. (۱۹۸۳). *Classics and moderns* (Vol. ۳), Cambridge, Mass.: Harvard University Press.
- Lawson, T. (۱۹۹۷). *Economics and reality* (Vol. ۹), Psychology Press.
- Von Neumann, J. (۱۹۳۶). (۱۹۴۵). "A model of general economic equilibrium", *Rev. Econom. Stud.*, 13, 1-9.
- Von Neumann, J. (۱۹۴۷). *The Mathematician, Works on the Mind*, Vol. I, no 1, University of Chicago Press, Chicago.
- Weintraub, E. R. (۲۰۰۲). *How economics became a mathematical science*, Duke University Press.

سید علیل حسینی

گروه اقتصاد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

مجتبی پناهی

دانشجوی دکتری دانشگاه شیراز

مبتنی بر آن فرآیند استثمار نیروی کار و بحران‌زایی ذاتی سرمایه‌داری را تبیین کرد. صورت‌بندی ریاضی مسئله ارزش تمام ابعاد تاریخی و سیاسی و اجتماعی آن از قبیل روابط استثماری تولید را به حالت تعلیق درمی‌آورد و آن را صرفاً به یک مسئله کمی یعنی قیمت که مبتنی بر مظلوبیت و منفعت فردی شکل می‌گیرد فرمومی کاهد (Derakhshan, ۲۰۱۴). به تعبیر هیکس، اثبات‌های صوری وجود تعادل برای کسانی مهم است که سعی دارند با تأکید بر دست نامرئی، «به دفاع از نظام سرمایه‌داری بپردازند» (Hicks, ۱۹۸۳: ۲۷۹).

کتاب‌شناسی

ابذری، یوسف (۱۳۷۵). «هیدگر و علم: یادداشتی درباره «عصر تصویر جهان»»، مجله ارغون، ش. ۱۱ و ۱۲، صص. ۲۱ تا ۵۸.

دادگر، یدالله (۱۳۸۴). درآمدی بر روش‌شناسی علم اقتصاد، تهران: نشر نی.

مقدم‌حیدری، غلامحسین (۱۳۸۷). جامعه‌شناسی اثبات‌های ریاضی، تهران: نشر نی.

Backhouse, R. E. (۲۰۱۰). *An abstruse and mathematical argument: The use of mathematical reasoning in the General Theory*, In *The return of Keynes: Keynes and Keynesian policies in the new millennium*, Harvard University Press.

Blaug, M. (۲۰۰۳). "The formalist revolution of the ۱۹۵۰s", *Journal of the History of Economic Thought*, 25(۲), ۱۴۵-۱۵۷.

Bourbaki, N. (۱۹۵۰). "The architecture of mathematics", *The American Mathematical Monthly*, 57(۴), ۲۲۱-۲۲۲.

Clower, R. W. (۱۹۹۰). "Axiomatics in economics", *Southern Economic Journal*, 30.7-31.9.

Debreu, G. (۱۹۵۹). *Theory of value: An axiomatic analysis of economic equilibrium*, Yale University Press.

Debreu, G. (۲۰۰۸). Mathematical Economics, In L. E. Blume, S. Durlauf, & L. E. Blume (Eds.), *The new Palgrave dictionary of economics*, Palgrave Macmillan Manchester.

Derakhshan, M. (۲۰۱۴). "Methodological Shortcomings in Classical Mathematical Economics: A Critical Examination of the Contributions of Cournot, Jevons and Walras", *Iranian Journal of Economic Studies*, 3(۱), ۶۱-۸۲.

Derakhshan, M. (۲۰۱۷). "The Origin and Limitations of Modern Mathematical Economics: A Historical Approach", *International Journal of Business and Development Studies*, 9(۱), ۵-۲۶.